

๙
ทดลองกำลัง

๒๒

นอกจากนางวิสาขาจะมีความงามเป็นเลิศแล้ว นางยังมีกำลังเท่ากับช้าง ๕ เชือกอีกด้วย พระราชาได้ยินกิตติศัพท์ว่า นางมีกำลังเท่ากับช้าง ๕ เชือก จึงคิดอยากจะทดลองกำลังของนางว่า จริงหรือไม่ จึงได้ส่งช้างตมันดูเชือกหนึ่งไปในขณะที่เธอกำลังกลับมาจากการฟังธรรม

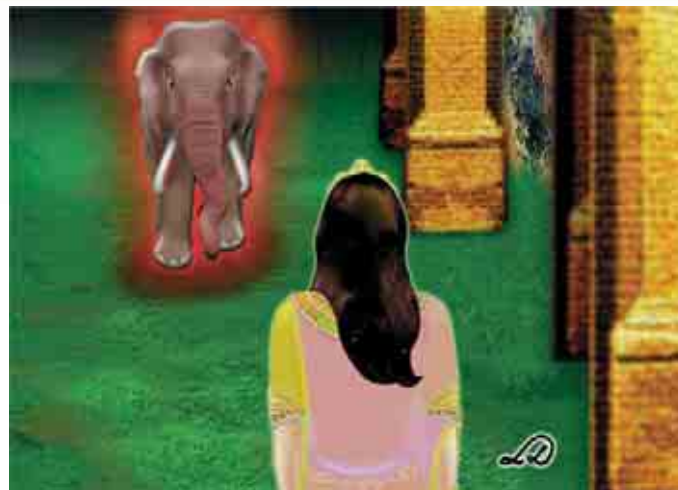
หญิงบริวารทั้ง ๕๐๐ ของนางวิสาขา เห็นช้างแล้วต่างก็วิ่งหนี แตกตื่นโกลาหล แต่บางคนก็ไม่วิ่งหนี เพราะรักนางวิสาขา นางวิสาขาเห็นการแตกตื่นโกลาหล

นั้น ก็ถามหญิงรับใช้ด้วยอาการที่เป็นปกติว่า “เกิดอะไรขึ้นหรือ” บริวารก็บอกว่า “พระราชายากจะทดลองกำลังของท่าน จึงปล่อยช้างมา”

นางวิสาขาคิดว่า ถ้าเราจับช้างอย่างเต็มกำลังของเรา ช้างก็ตายเราก็จะบาป พระราชาก็เสียช้าง ช้างก็เสียชีวิต เราก็เสียคนเพราะทำให้ช้างตาย เพราะเขานับถือเราทั้งเมือง เธอมีอาการเป็นปกติ ร่ายเรียบแบบคนที่มีบุญ รู้พละกำลังของตัวเอง ด้วยความเมตตาไม่อยากให้ช้างตาย แต่ก็อยากจะส่งข่าวไปถึงพระราชาก็ให้ทราบ

ว่า ที่เขาพูดถึงกิตติศัพท์ที่เลื่องลือนั้นเป็นความจริง เพราะเรื่องของบุญเป็นอนิจนัตถะ เหนือความนึกคิดของมนุษย์ธรรมดาที่มีขอบเขตจำกัด มันเหนือธรรมชาติเหนือกฎเกณฑ์ทั้งผอง

นางวิสาขาหันหน้าไปทางช้าง เมื่อเผชิญหน้ากันแล้ว เธอส่งยิ้มแผ่เมตตาไปที่ช้าง แต่ช้างไม่ฟังเสียง เพราะกำลังตกมัน ช้างวิ่งมาอย่างรวดเร็วแรง เธอก็ใช้ดัชนีกรรณจับไปที่วงของช้าง แล้วก็ผลักไปเบา ๆ ด้วยลีลาที่นุ่มนวล ช้างก็มีการไถลลื่นไปกับพื้น หมดสภาพของ

ความเป็นช้าง ช้างเองก็ประหลาดใจตัวเองเหมือนกัน เกิดอาการงงววย มนุษย์ท่านนี้เป็นใคร ทำไมถึงมีกำลังมากเหลือเกิน ตั้งแต่เราเกิดมาเป็นช้างไม่เคยเป็นอย่างนี้เลย เสียศักดิ์ศรีช้างหมด เพราะช้างที่ส่งมาเป็นช้างของพระราชินี ต้องเป็นช้างที่คัดแล้ว เรื่องพละกำลังของนางวิสาขานี้ ได้เป็นที่ประจักษ์แก่พระราชินีแล้ว มหาชนได้ให้สาธุการ นางพร้อมกับบิรवारได้กลับเรือนโดยสวัสดิ์

